

Tvorba Ondřeje Michálka (*1947, Brno) se odehrává v cyklech provedených precizními, originálními a rafinovaně kombinovanými postupy. Přestože ve fázi přípravy matrice dnes autor využívá i počítač, v následujících stadiích dále žíví neinstantní grafické metody. V hlubotiskových listech vytváří tematické série „paralelní reality“ jako průnik skutečné předmětnosti a fikce. Nabízí odkazy, které si protirečí. V stále tekoucím proudu významů se jedna asociace odráží od druhé. Můžeme se pokusit uměleckou metaforu interpretovat, ale dokážeme její smysl vyjádřit slovy?

Prvnímu tvůrčímu období Ondřeje Michálka dominovaly figury zachycené v okamžicích prvoplánové existence. Technikou hlubotisku a později tradičního tisku z linorytové matrice konstruoval parafráze bizarního světa reklamy a atmosféry 70. a 80. let. V dalším období grafik posiluje abstraktní charakter svých listů, aby otevřel nové možnosti interpretací. Mizí postavy a poutače a místo nich se v listech zabydlují záhadné útvary, trsy a struktury ozářené a prozářené světlem. Násobné přetisky bílých lazur na černém podkladu si hrají s naší nejistotou, zda sledujeme moment zázračné prvotní exploze, nebo přihlížíme tichému osamělému zániku. Stříbřitý otisk matrice zpracované kombinací rytí a reálné struktury na ní vytvořené nedává nikdy stejnou a jasnou odpověď.

V porevoluční době se Ondřej Michálek navrácí k hmatatelnému kontaktu s realitou prostřednictvím motivu misek a pohárů. Po technické stránce pokračuje ve vícenásobném bílém přetisku černého formátu, který je pro umělce stále inspirativní. V novém pojetí návratu ke skutečnosti představuje Ondřej Michálek objekty sice důvěrně známé, ale opět s mlhavou historií a záhadnou identitou. Jiné souběžné bytí nabízí také v řadě *Odpočívadel a Útočišť*.

Po roce 2006 rozvíjí v soustavě *Nových domů* teritoria prozkoumávaná v minulých obdobích – pracuje se světlem tvořeným soutiskem bílých vrstev na černé, tematicky se zaměřuje na architekturu v domech a úkrytech, používá citlivé barevné akcenty, vrací přítomnost člověka.

Z dokonale prošlapaného terénu vykročil Ondřej Michálek opět do nového prostoru na pomyslné spirále vlastní tvorby. Nová autorská technika mu umožnila nahlédnout na předchozí etapy a vytvořit další inovativní soubor. Vznikají jednobarevné velkoformátové hlubotisky poukazující na věčné a aktuální téma touhy obsadit a zastavět neobsazená území. Prostřednictvím koncentrovaných shluků tvarů vstupujeme do labyrintu spleťtých konstrukcí a kuriózních příbytků. Akvadukty, domy a přístřešky se nabízejí jako útočiště vybízející k odpočinku nebo konfrontaci. Abstraktní podoba těchto konstrukcí vrací na scénu téma znaku, k němuž se autor čas od času navrácí. Grafické listy opět září a okouzlují bohatou a různě prostupnou skladbou. Udivují technickou propracovaností, a může-li být rozsah mezi černou a bílou pestrý, pak také pestrou škálou šedi.

Výstava *Cesta z bodu A do bodu A* Ondřeje Michálka v galerijní sekci PŘESAHY GRAFIKY je retrospektivní prezentací umělce, kterému se v experimentálním hledání daří nalézat, prozkoumávat a vybrušovat vytvořený prostor jako dějiště metaforických příběhů, které pokračují v nás – divácích –, v našich vlastních objevech.

Karin Militká